

MERKKIPÄIVÄ

— 90 vuotta täytti 26. 1. maanvilj. Ignatei T i l l e s. — Hän on syntynyt Impilahden Rannankylässä, jossa asui siihen saakka, kun oli pakko lähteä evakkopolulle. Aikoinaan hän toimi jo nuoresta pojasta alkaen merimiehenä Pietarin ja Impilahden välillä, yhdessä toisten kanssa hän oli myös oman aluksen omistajana ja kuljettajana, vuodesta 1914 hän oli Laskelä-yhtiön proomumiehenä vuoden 1930 paikkeille saakka. Perheen lisäännyttyä ja Rannankylän tilan käytyä pieneksi, ostettiin v. 1936 toinen tila Hättilästä Rajalalta, jota ryhtyi viljelemään Sergei, vanhin poika, perheineen. Sergeillä on nyt tila Hiltulanlahdessa Kuopion mlk:ssa ja nuorin Vladimir-poika viljelee Riistavedellä olevaa tilaansa. Vuoroin kummankin poikansa luona vanha Ignatei elelee. 32 vuotta Tilleksen vaari seilaili Laatokalla ja talvisin hän kalasteli. Hän on säilyttänyt terveytensä hyvänä ja näin vanhoilla päivillään vielä ahkerasti lueskelee ja seuraa maailman menoa valppaasti.

— 75 vuotta täytti 19. 2. metsäteknikko Teodor V o r n a n e n Joensuussa. Hän on syntynyt Korpiselässä, kävi Soanlahden maamieskoulun ja valmistui metsäteknikoksi Evon metsäopistossa sekä toimi metsätyönjohtajana Karjalassa. V. 1927 hän siirtyi Turunmaan hoitoalueen metsätyönjohtajaksi, missä toimessa oli eläkkeelle siirtymiseensä saakka. Vanhuudenpäiviään hän viettää Joensuussa. Hän on toiminut pitkän ajan myös Turun kreikkalais-katolisen seurakunnan taloudenhoitajana sekä otti innokkaasti osaa metsäteknikkojen yhdistystoimintaan.

— 70 vuotta täytti 15. 2. entinen kauppias Aleks L a i t a m o Viinijärvellä. Hän on syntynyt Hiitolassa. Hän meni opiskelemaan Pietarin taidekouluun ja suorittuaan 3-vuotisen taidekoulun hän oli työssä taidekaupassa. Vallankumous pakotti Laitamon perheen siirtymään Pitkärantaan v. 1919. Täällä Laitamo toimi myymäläapulaisena Pitkärannan kauppaosakeyhtiössä ja sitten Pitkärannan tehtaan kaupanhoitajana. Myöhemmin hän perusti oman kaupan, jota hoiti sotiimme asti. Hän on ollut Pitkärannan ortodoksisen seurakunnan rahastonhoitajana vuoteen 1950, jolloin seurakunnan varat ja asiapaperit luovutettiin Suomen ortodoksille kirkollishallitukselle. Laitamon erikoisharrastus on vielä nytkin taidemaalaus. Hänen erikoisalansa ovat maisema-, asetelma- ja ikonimaalausaiheet. Niinikään hän on monia vanhoja ikonimaalauksia restauroinut asiantuntemuksella.

— 60 vuotta täytti 9. 2. Iisalmessa tilallinen Niilo P a t r i k k a. Hän on kotoisin Suistamolta, missä osallistui innokkaasti Suistamon nuorisoseuran toimintaan. Iisalmessa hän on ollut aktiivisesti mukana ortodoksisen seurakunnan toiminnassa ja kuulunut vuodesta -54 alkaen sen seurakuntavaltuustoon.

— 60 vuotta täytti maanvilj. Simo R u s a k o f f 15. 2. Karttulan Kalliorannassa. — Hän on syntynyt maanviljelijän poikana Salmassa.

— 60 vuotta täytti maanvilj. Nikolai M ä k i s e l k ä 14. 2. Kiuruveden Roma-ahossa. — Hän on syntynyt Suistamolla tunnetun runonlaulaja Oksanja Mäkiselän poikana. Karjalassa hän työskenteli maanviljelyksen ohella myös kirvesmiehenä. Vapaa-aikojensa harrastuksena hänellä oli kalastus. Sotien jälkeen hän on Kiuruvedellä raiwannut maatilansa ja rakentanut omin käsin maatilansa rakennukset.

— 60 vuotta täytti 13. 2. 60 maanviljelijä Dimitri V o r n a n e n Sonkajärvellä. Hän on kotoisin Korpiselältä.

— 50 vuotta täytti 5. 2. maanvilj. Matti J u l k u n e n Tohmajärven Vatalassa. — Hän on syntynyt Impilahdella maanviljelijän poikana. Isänsä kuoltua hän viljeli kotitilaansa ja hoiti myös suvun hallussa usean miespolven ajan ollutta vanginkuljettajan tointa. Nuoruudestaan lähtien hän kuului Impilahden suojeluskuntaan järjestön lakkauttamiseen saakka. Hän osallistui molempiin sotiin ja sai vääpelin arvon. Väli rauhan aikana hän toimi poliisikonstaapelina. Tohmajärvellä hän on osallistunut useihin kunnan luottamustoimiin.

— 50 vuotta täytti kauppias Aleks A r h i p p a i n e n Karjaalla. Suku on kotoisin Vienasta, Kiestingistä.

— 50 vuotta täytti 23. 2. opettaja Agnes J o e n p a l o, o.s. Härkönen, Kajaanin mlk:ssa. Hän on syntynyt Suistamolla ja valmistunut opettajaksi Suistamon alakansakoulunopettajaseminaarissa vuonna 1930 sekä toiminut opettajana Korpiselän Ägläjärvellä v. 1930—39, Humppilan kirkonkylässä v. 1940—41, Petsamon kirkonkylässä v. 1941—43, Polvijärven Haapovaarassa v. 1943—50 ja Kajaanin mlk:n Salmijärven kansakoulussa vuodesta 1950 alkaen. Opettaja Joensalo on osallistunut opettajakautensa alkuaikoina innokkaasti Lotta Svärd- ja Marttatyöhön ja on Kajaanin ortodoksisen seurakunnan kirkkovaltuuston jäsen. Paikkakunnan Martta-yhdistys on opettaja Joensalon johdossa myös tällä hetkellä. Hän on jatkuvasti ollut koulupiirinsä näytelmäkerhon ohjaajana.

Talvisodan 20-vuotismuisto

Karjalan Liiton ja Karjalan Sivistysseuran yhteisen seppeleen laskivat Helsingin ortod. sankarihautoille reservikapteenit Paavo V a s k o ja Boris K a r p p e l a. Yli koko valtakunnan oli järjestetty muistotilaisuuksia, jumalanpalveluksia, aseveljien kokoontumisia, seppeltenlaskutilaisuuksia. Eritäinkin karjalaiset muistivat hyvin pakkorauhan ja tyylyn kodeistaan lähdön.

Helsingissä kuoli 17. 2. 60 tykistökenraali, Mannerheim-ristin ritari, itsenäisen Suomen tykistön luoja ja kehittäjä Vilho Petter Nenonen. Hän oli syntynyt 6. 3. 1883 Kuopiossa. Hänen toimintansa sodan ja rauhankin aikana ovat siksi tunnettuja, että emme lähde niitä luetteloimaan. Tykistö- ja matematiikaneromme ehkä sattuvimmin voinevat kuvata hänen luokkatoverinsa, professori A. Lönnrothin pari henkilökohtaista muisteloita:

»Tämä poikkeuksellinen ja joskus suorastaan käsittämättömältä tuntuva matemaattinen lahjakkuus sai Vilho Nenosen valitsemaan tykistön elämänurakseen. Kun kadettikoulu vuonna 1902 lakkautettiin siirtyi hän Venäjälle tykistökouluun. Haminan kadettikoulun aikoihin hän oli toveripiirissä varsin pidetty. Hän oli luonteeltaan vaatimaton, hyväsydäminen ja aina valmis auttamaan tovereitaan esim. visaisten matemaattisten tehtävien ratkaisemisessa. Hän oli hiljainen ja monasti näytti siltä, että matematiikka merkitsi hänelle koko elämää; hän näytti joskus elävän ikäänkuin toisissa maailmoissa», muisteli professori Lönnroth. Siitä kertoo tarinakin vapaussodan jälkeisiltä vuosilta, jolloin kenraali Nenonen palveli sotaministeriössä Helsingissä. Professori Lönnroth oli samoihin aikoihin ollut ministeriön insinööriosaston johtajana. Kerran kun sotaministeri oli kysellyt kenraali Nenosta, jota ei aamulla ollut näkynyt työpaikalla, oli silloin insinööri Lönnroth lähettänyt sotamiehen hakemaan kenraalia. Hetken kuluttua tämä olikin saapunut ministeriöön ja kertonut unohtuneensa Kaartintorille katselemaan pikku-poikien lumisotaa. »Minä vain seisoin ja laskin lumipallojen heittokulmista niiden putoamispaikkaa», oli kenraali tokaissut ihmetteleville työtovereilleen.

Samoihin aikoihin oli erään Korkeavuorenkadulla sijaitsevan talon talonmies ajanut kenraali Nenosen ulos, koska tämä oli pitkän aikaa ajanut hissillä ylös ja alas. Kun professori Lönnroth oli myöhemmin tiedustellut syytä outoon ajeluun oli kenraali Nenonen kertonut kokeilleensa vasta keksimäänsä korkeuden mittauslaitetta hississä ja todenneensa sen toimivan moitteettomasti. Talonväki ei vain ollut tajunnut ajelun tieteellistä luonetta.

Johannes Puruvuoren kuolemasta mainitsimme jo edellisessä numerossa. Hän oli syntynyt 18. 6. 1889 ja kuoli 7. 1. 60. Sunnuntaina 17. 1. 60 kokoontui suuri joukko imatralaisia Imatran kreikkalaiseen rukoushuoneeseen saattamaan kauppias Johannes Puruvuorta hänen viimeiselle matkalleen.

Kirkkoherra Leo Merras toimitti ruumiinsiunauksen, puhuen I. Tessalonikalaiskirjeen johdolla. Lohduttuaan surevia omaisia hän puhui vainajan elä-

mäntyöstä mainiten mm., että tässä meille kaatui vahva honka, Karjalan vanha puu, joka uskoi Herraan. Kannustakoon hänen muistonsa meitä jälkeen jääneitä karjalaisia säilyttämään kallis karjalainen perintömme kotiseudultamme. Antakoon Herra hänelle levon ja rauhan ja auttakoon meitä tahtoonsa tyytymään. Tämän jälkeen kirkkoherra Merras suoritti ruumiinsiunauksen ja omaisten hyvästeltyä vainajan lähti surusaatto kohti Tainiokosken hautausmaata.

Kaunis kukkakumpu valkean lumen keskellä jäi todistamaan tämän itäkarjalaisen kauppamiehen matkan päättä.

Myöhemmin kokoontui saattojoukko vainajan kotiin viettämään muistohetkeä. Omaisten ja ystävien kukkien ja lukuisten adressien lisäksi olivat lähettäneet adressinsa Vuoksenlaakson tiistaisyra, Karjalan Heimon toimitus, Imatran Siirtokarjalaiset r.y., Meltolan Marttayhdistys, Imatran kauppiasyhdistys.

— 20. 11. 59 kuoli Juho Aimola. Hän oli jyskyjärveläisen Haukka-suvun jälkeläisiä ja syntynyt Suomessa 18. 5. 1897.

— Asemamies Aleksei Mäkinen kuoli 18. 2. 60 Sippolassa. Hän oli syntynyt 10. 3. 1882 Suis-tamalla.

Tuonen tuville on keskuudestamme siirtynyt jälleen yksi heimomme veteraaneista: Maksim Petriaho ent. Petroff (Poikkieläjäläisen Maksima), synt. 11. 8. 1892 Porajärvellä. Kuoli 29. 2. 1960 Tampereella. Suremaan jäivät vaimo, kuusi tytärtä, kolme poikaa, kaksitoista lastenlasta ja yksi lapsenlapsen lapsi. Siunauksen toimitti runsaan omaisten ja ystävien joukon läsnäollessa Tampereen ort. kirkossa khra V. K. Ihatsu. Hautakummulle laskettiin seuraavat seppeleet:

Maria, Niina ja Sonja Petriaho, Katri ja Niilo Nousukan-gas sekä Juho Simonmaa, Stepan Pälvärinne, Grigori Pot-tonen, Eino Vilkman, Aku Siekkinen, Hilja Mäkinen, Raf. Haarla Oy., Raf. Haarla Oy:n työtoverit, RH:n kalakerho. Edelleen häntä kunnioittivat: Klaudia, Viktor ja Yrjö Salo, Anni, Väinö, Matti ja Kaarina Markkula, Vera, Edvin ja lapset Heikkilä, Niilo Petriaho, Viktor Petriaho, Liisa, Valde ja Pirjo Giltig, Raili ja Lauri Petriaho, Sonja Järvinen, Eva Kondratshenko, Kaija, Elsa ja Anne Rannikko, Kalle Nieminen, John Saari, Paavo ja Olga Jukola, Kaarina Nieminen, Sanni Tyynelä, Irja ja Pekka Vesivuori, Anna ja Teppo Kuopiola, Maria ja Nikolai Palomäki, Eila ja Kalevi Nieminen, Heikki Halinen, Merisalot, Hilda Taipale, Sina Korkatsu, Anni ja Yrjö Levonen, Sirkka ja Toivo Mänty-kivi, Sirpa ja Viljo Paader, Lempi ja Aapo Markkula, Lehtinevat, Niilo Gauriloff, Siiliniit ja Kivisaaret.

Maksim Petriaho, oli yksi niistä veteraaneista, joka osallistuttuaan ensimmäiseen maailmansotaan Puolan rintamalla ja palattuaan sieltä kotikon-nuilleen vakain mielin osallistui kotiseutunsa vapaussyrkimyksiin. Hän oli valittuna Porajärven kunnanvaltuustoon sen Suomen suojeluksessaolo-ajan, osallistui vapaaehtoisena Karjalan vapaus-taisteluihin sekä talvi- ja jatkosotaan. Hänet tunnettiin ystävällisenä ja vieraanvaraisena heimolaisena, joka uskoi Karjalan vapautteen ja tahtoi »elää ja kuolla vapaana heimokuntamme airueena».

»P a j u».